

Hvala Allahu, Gospodaru svjetova! Salavat i selam neka je na Allahova poslanika, Muhammeda, s.a.v.s., njegovu porodicu, ashabe i sve one koji ga slijede na putu islama!

„O vjernici, Allaha se bojte, i neka svaki čovjek gleda što je za sutra pripremio i Allaha se bojte jer On dobro zna što radite.“ (El-Hašr, 18)

Poštovana braćo i sestre, draga djeco i omladino!

Uzvišeni Allah dao je čovjeku oči da gleda, uši da sluša, jezik da govori, ruke da radi, razum da razmišlja, srce da shvati...

Čovjek je stvoren u najljepšem liku i obliku i svojim čulima i razumom može spoznati što je dobro a što loše. Da ne bi imao nikakvog opravdanja, da ne bi rekao kako nije znao, čovjeku je Allah, pored toga što ga je s razumom u najljepšem liku stvorio, slao i poslanike s objavama u kojima mu je od Allaha jasno pojašnjeno što je dobro a što loše. I čovjek kao takav, kojemu je sve pojašnjeno i jasno pokazano, ipak zaluta i izgubljen hodi nekim čudnim i nejasnim putovima.

Ali ipak, najčešće je čovjek svjestan da loš put kojim hodi, nije put dobra. Međutim, čovjeku, iako je u najljepšem liku stvoren, najteže je priznati vlastitu grešku. Tuđe greške će lahko spoznati i druge za njihove grijehе okriviti, ali sebe, to nikako ne može. Tada se kod čovjeka pojavljuje obrambeni mehanizam kojim, u pravilu, pokušava sebe opravdati. Najlakše je čovjeku samom se sebi opravdati. Nije teško ni drugima se pravdati, jer drugi znaju samo ono što im se

pokazuje, što čuju i vide.

Ali, doći će vrijeme kada opravdanje čovjeku neće moći koristiti, jer će se tada pokušati pravdati Onome Koji sve zna. A Njemu, Sveznajućem, čovjek neće moći svoja loša djela predstaviti kao dobra, niti će ikakvo opravdanje koristiti. Kada dođe vrijeme da se Sveznajućem na Njegova pitanja odgovori, jezik će se tada svezati, umjesto čovjeka će govoriti oči njegove, i ruke njegove, i noge njegove. Sve će tada progovoriti a čovjek će šutjeti.

A do tog neminovnog događaja čovjek ima vremena da očima svojim pogleda i vidi što je za sutra pripremio. Ali, taj pogled u sutrašnjicu mora biti iskren, najviše prema samom sebi, jer svako suprotno sagledavanje vodi u propast. Sutra koje se najavljuje, vrlo brzo će doći, a kada dođe, nikakva opravdanja tada neće pomoći. U vrijeme Poslanika, s.a.v.s., sutra je bila bliža ili dalja budućnost, a to sutra o kojem je Poslanik, s.a.v.s., govorio, već je naša današnjica. A o nama je Poslanik, s.a.v.s., često govorio. Nije nas Poslanik, s.a.v.s., prozivao imenima našim, niti je govorio o točnom vremenu našem, ali je govorio da će doći vrijeme kada će ljudi dobro smatrati lošim a ono loše dobrim. Rekao je Muhammed, s.a.v.s.: **„Doći će vrijeme kada će se ohalaliti pet stvari: alkohol kojeg će ljudi nazivati drugim imenima, korupciju (mito) koju će nazivati poklonom, ubojstvo kojeg će nazivati sumnjom, zinaluk (blud) kojeg će nazivati brakom, kamatu koju će nazivati trgovinom!“**

Što je halal a što haram, kristalno je jasno! Jedino Allah ima pravo da nešto proglasi haramom ili halalom! A danas, veoma često, mnogi halal stvari olahko proglašavaju haramom, uzimajući sebi za pravo da ono što Allah nije zabranio oni zabrane.

A haram je jasan, uvijek bio i ostao! Čovjek je taj koji je često nejasan, najčešće sam sebi. Svjestan da griješi i da ono što radi nije dobro, jer da je dobro ne bi to Allah zabranio, ipak čovjek i dalje ustrajava u svom grijehenjju. I onda kad dođe trenutak da se čovjek od lošeg okrene, on ponovo pokušava pronaći opravdanje za svoja nedjela. Grijesi koji su loši i koji su samo po sebi jasni kao zabranjeni, čovjek koji ih čini, pokušava ih predstaviti kao dobre. Ono što je haram pokušava se nazvati halalom mijenjajući mu ime. I više puta ponovljena neistina kod nekih postaje njihova istina, njihovo mjerilo po kojem se mjere stvari i pojave.

Doći će vrijeme, a možda je ono i došlo, kada će se dozvoljavati korupcija ili mito na ime poklona. Više se ništa ne naziva svojim imenom, pronašla su se neka druga imena. Korupcija više nije korupcija nego poklon. Ni alkohol više nije alkohol već „prehrambeno ljekovito piće“, niti je blud – blud, već vanbračna zajednica, partnerstvo i veza. Sve ima neko novo ime, **kao da će ime promijeniti bit stvari, kao da će promjena imena nečega nešto iz harama dovesti u ravan halala.**

A halal i haram su u Allahovoj Knjizi jasno pojašnjeni, ali doći će vrijeme – kako je rekao Poslanik, s.a.v.s., – kad će se Kur'an kačiti o zid po kojem će pauci mreže

svoje ispletati, nikako se ne koristeći njime, dok će ljudi postupati po raznim, „rekla-kazala“ pričama koje prenose i slušaju! Nikada ranije kao u ovo vrijeme, primjeraka Kur'ana više nije bilo, ali nikada ranije kao u ovo vrijeme, raznih priča koje se pričaju, prenose i slušaju, više nije bilo. Danas svega ima, ali strpljenja i želje za slušanjem najmanje. O čemu god da se priča, strpljenja nema da se do kraja sasluša, jer se ne želi drugi da sluša. Slobodno se može reći da se danas jedino slušaju priče koje u svom naslovu nose, u našem vremenu najčešće spominjane, epitete poput skandalozno, ekskluzivno i tome slično. Tada se slušalac udubi, jer iza najave skandaloznog i ekskluzivnog očekuje priču koja otkriva skrivene grijeha nekog nepoznatog počinioca. Čovjek današnjice time hrani svoju sujetu, gleda i sluša o tuđim grijesima i naravno o njima komentira, a zaboravlja na sebe i svoje grijeha. Vrlo rijetko se danas priča o nečemu lijepom, o nečemu dobrom, ono loše sve više zauzima sav onaj prostor koji se koristi u priči. Priče naše svakodnevne su poprimile takav oblik i formu, postale su priče koje se ne provjeravaju, čak se ni mi sami ne pitamo što je istina a što nije.

Neko će reći, pa Allah, dž.š., je stvorio čovjeka da griješi! Točno, svojstveno je čovjeku da pogriješi, ali mu je svojstveno i da se pokaje za učinjenu grešku. To mu je u genima koje nosi od svog praoca Adema, koji je pogriješio, ali se i pokajao. Grijeha je bilo oduvijek, biće ih do Sudnjeg dana. Takva je sudbina ljudska.

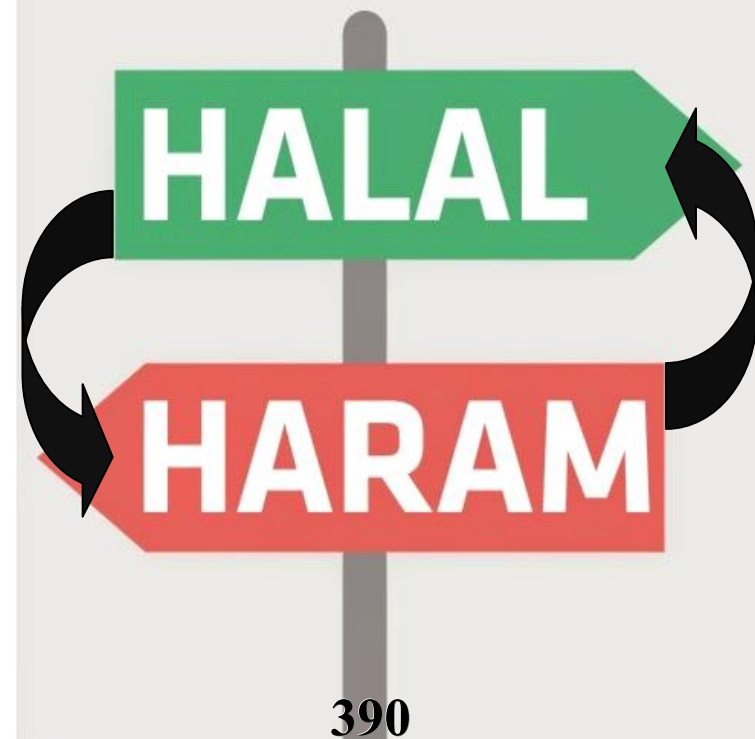
Problem s grijehom nastaje onda kada insan prestane da se brine zbog svog učinjenog grijeha, kada dođe do zamjene teza, kada se grijeh počne smatrati dobrim a ono dobro se počne predstavljati kao loše. Kada takvo poimanje stvari postane opće prihvatljiva društvena norma, kada većina počne loše smatrati dobrim a dobro lošim, onda neka čovjek očekuje Božiju kaznu. Kur'an govori o narodima koji su bili i nestali, o narodima koji su haram proglašavali halalom, narodima koji su ono dobro smatrali loše a loše dobrim. Njih su zadesile kazne. I kazivanja o njima nose poruku svakom narodu da ga ista sudbina čeka ukoliko hodi putovima naroda koji su bili i nestali, koji su loše radili i loše dobrim smatrali. A nama je da uzmemo pouku iz kazivanja o narodima prijašnjim. Oni su bili i nestali. Mi smo tu, bili smo i bit ćemo koliko Stvoritelj odredi, ali najvažnije je što ćemo za sutra pripremiti. A sutra će brzo doći, a još brže proći. Dok ne dođe i ne prođe, imamo mogućnost da se za sutra pripremimo. Do nas je, braćo i sestre, kako ćemo!

Molimo Uzvišenog Allaha da nas učini od onih koji ne obrću Allahove propise i naredbe, koji slijede Njegovu Uputu i koji će biti u Njegovoj Milosti na Sudnjem danu!

Amin!

Split, 13.03.2015. pripremio Vahid ef. Hadžić
na osnovu pisanja Enver ef. Alića

ISLAMSKA ZAJEDNICA U HRVATSKOJ
MEDŽLIS ISLAMSKE ZAJEDNICE SPLIT

390